

[Bjerre.]

vognene skulle sælges, og en person, der havde tilladelse til at købe en ny bil, kunne så eventuelt overtage en sådan vogn. Jeg går ud fra, at man, såfremt man har vundet det lod i lotteriet, som opnåelse af en indkøbstilladelse til en vogn betragtes som, ikke er interesseret i at få en bil, der har været brugt i nogen tid. Jeg synes egentlig, at den foreslåede regel er en praktisk løsning af dette spørgsmål, og jeg kan tiltræde den.

I det hele taget kan jeg tilsige mit partis medvirken til lovforslagets gennemførelse, men enkelthederne vil jeg gerne have lov til at drøfte i et udvalg.

V. Knudsen: Det foreliggende lovforslag, som mit parti gerne vil stemme for, betragter jeg som begyndelsen til afvikling af en lovgivning, der på dette område var nødvendig under efterkrigstidsperiodens dårlige muligheder for import af personautomobiler. Det er naturligt og rimeligt, at man fra lovgivningsmagts side tillemper denne lov efter de nu ændrede forhold. De bedre udsigter til ved en forøget import at forny bilparken vil i sig selv bidrage til et mere fornuftigt prisgrundlag for brugte personautomobiler.

Jeg håber, den højtærede handelsminister har truffet det rette med forslaget om, at de første 2 000 kr. af salgssummen for de brugte personautomobiler tilfalder sælgeren ubeskåret. Der er måske en hel del, der havde ventet et noget større beløb, men det bliver der jo lejlighed til at tale om i det udvalg, jeg forstår bliver nedsat.

Det spørgsmål rejser sig i denne forbindelse, om ikke 40 pct.s afgiften til vejfonden er en medvirkende årsag til, at priserne på de brugte biler er forholdsvis høje til skade for de mennesker, der henvises til at købe disse vogne, enten fordi de ikke har mulighed for at få en indkøbstilladelse til en ny vogn, eller fordi de måske ikke kan vente til det bliver deres tur og ikke har råd til at betale den overpris, dollarpræmieringen medfører. Der er sikkert en hel del af de brugte vogne, der købes i erhvervsøjemed.

Loven er foreslået forlænget til 1. november 1953, men jeg går ud fra, at den bortfalder, hvis forholdene skulle ændres derhen, at bilimporten gives fri forinden.

Jeg kan tilsige velvillig behandling af lovforslaget i et udvalg.

Gudiksen: Det lovforslag, vi her har til behandling, går ud på en forlængelse af loven til 1. november 1953, og jeg kan sige, som den sidste ærede ordfører sagde, at jeg går ud fra, at hvis vi får bilerne givet fri forinden, bortfalder loven.

Sidste år blev der indført ca. 9 000 vogne mod cirka det halve i forfjor, og efter det, der foreligger her, skulle bilpriserne være faldet ca. 15 pct. Jeg er nu tilbøjelig til at tro, at det er temmelig lavt anslået, idet de gamle vogne bliver billigere for hver dag.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget er der indkommet 31 mill. kr. ved salg af brugte vogne, og heraf er godt 12,4 mill. kr. tilgået vejfonden. Det er jo en ret betragtelig sum, som man nok kunne tro finansministeren gerne vedblivende ville have, men man må altså takke den højtærede handelsminister for, at han kommer med et forslag om lempelse, nu da priserne er gået ned. Fradragsbeløbet på de 2 000 kr. har vi ikke noget imod, men jeg er tilbøjelig til at tro, at vi ikke som socialdemokraterne mener, det er for meget. Jeg synes snarere spørgsmålet er, om det ikke er for lidt, men nu forstår jeg, at lovforslaget vil blive behandlet i et udvalg, og så kan vi jo drøfte problemet nærmere der.

Til slut skal jeg blot sige, at vi intet har at indvende mod den foreslåede tilføjelse til lovens § 5. Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

M. Sig Steffensen: Det lovforslag, vi behandler, er en følge af den begrænsede indførsel af biler. Det blev, da forslaget fremsattes i 1950, oplyst, at der forelå 31 000 ansøgninger om nye biler, og der er jo ingen tvivl om, at når der var så mange, var det, fordi de gamle biler var blevet urimeligt dyre, fordi indførslen af biler var begrænset. Derfor vedtog man loven om de 40 pct.s afgift, som skulle tilfalde vejfonden. Nu er der bare det uheldige, som det af finansministeren oplystes i et møde her i tinget i sidste samling, at vejfondens midler ikke bliver brugt til vejformål, men til andre ting, f. eks. boligbyggeri. Jeg tror, at der, særlig i de tyndt befolkede egne, er stor interesse for, at disse midler bliver brugt til vejformål. Det er tiltrængt derude, vejene er mange steder i en elendig forfatning, men vi må jo håbe, at der rådes bod herpå i den nærmeste fremtid.

Hvad angår den foreslåede ændring an-